

*Prikaz***John Coleman: *Diplomacija prijevarom: Izdajničko ponašanje britanske i američke Vlade***

Detecta, Zagreb, 2005., 295 str.

Nimalo interesantne korice i pomalo domišljat naslov nude sasvim drugačiji pogled na državni vrh Sjedinjenih Američkih Država i Velike Britanije. Knjiga *Diplomacija prijevarom: Izdajničko ponašanje britanske i američke Vlade* predstavlja argumentiranu analizu licemjerja, dvoličnosti i proračunatosti američke i britanske vlade, navodi načine na koje visoki dužnosnici zaravavaju, lažu i iskorištavaju svoj narod te otvara nove vidike u slučaju ubojstava Johna F. Kennedyja, Martina Luthera Kinga, pape Ivana Pavla I. i drugih uglednika. *Diplomacija prijevarom* obuhvaća raznu tematiku, od Ujedinjenih naroda, kao lažne organizacije za stvaranje mira, Zaljevskog rata i Boljševičke revolucije kao zavjere političkih moćnika, korumpiranost naftnih kompanija, velikosrpske agresije i njezine uloge u začetku Prvog svjetskog rata, do Indije, indijskog apartheida i kastijskog sustava, a sve pod lažnim licem diplomacije.

U prvom poglavlju "Opasnost od Ujedinjenih naroda" autor se bavi razmatranjem važnosti Ujedinjenih naroda, dvojbenošću nastanka te organizacije te navodi razloge upitne, davno izvršene, ratifikacije Ugovora o Ujedinjenim narodima, navodeći kako je taj akt uvelike suprotan Ustavu SAD-a. Tvrdi da Ujedinjeni narodi daju neograničene diktatorske ovlasti predsjedniku SAD-a, koje mu ne dopušta Ustav a jedan od primjera koji tu tezu potvrđuju je Bushovo zaobilaznje Ustava prilikom izdavanja izvršne zapovijedi za početak Zaljevskog rata. Autor navodi i, po njemu, prave ciljeve UN-a, američki narod vidi kao opljačkanog gubitnika te prvo poglavlje zaključuje mišlju da SAD moraju smjesta poništiti članstvo u tom svjetskom tijelu. Dr. Coleman naglašava da je Korejskim ratom, Vijetnamskim ratom i Zaljevskim ratom prekršen američki Ustav te ističe proračunatost američkih lidera kroz povijest. Posebno iskače njegova tvrdnja da cilj Ujedinjenih naroda nije mir, nego svjetska revolucija, svrgavanje dobroga načina vladanja, dobroga poretka te rušenje postojećih religija.

Sljedeće poglavlje "Okrutni i nezakoniti Zaljevski rat" posvećeno je Zaljevskom ratu i njegovoj nezakonitosti, obzirom da ga nije proglasio američki Kongres, kako to nalaže Ustav te zemlje. Autor opisuje razne britanske političke manevre vezane uz Palestinu i obitelji Abdulaziz i Vahabi, korištenje britanske tajne službe MI6 u svrhu poticanja pobune među Kurdima u Mosulu te, naposljetku, davanje neovisnosti Kuvajtu. Ne izostavlja poteze SAD-a i njihovo naoružavanje Iraka i poticanje na rat protiv Irana, kao i uvjeravanje

Kongresa u opasnost Iraka po Saudijsku Arabiju u svrhu pridobivanja odluke za početak rata.

U trećem poglavlju "Pljačka golemih razmjera: američka naftna politika u stranim zemljama" autor opisuje početak i načine eksploatacije meksičke nafte od strane SAD-a i Velike Britanije. Govori, također, o prisutnosti korištenja medija koji bi javnost trebali pridobiti za nezakonite akcije njihovih zemalja, a zanimljiv je i nastanak sporazuma tadašnjih predsjednika Nixona i Ordaza kojim je utvrđeno mirno rješavanje nesuglasica Meksika i SAD-a. Kroz cijelo poglavlje autor pokušava obrazložiti svoju tvrdnju da su se oba predsjednika (kako Wilson, tako i Bush) koristila diplomacijom prijevaram, da su zavaravali američki narod te da je pravi razlog svih iračkih, a nekada i meksičkih, problema pohlepa i nafta.

U četvrtom poglavlju "Rockefeller: zao duh" autor se bavi kompanijom Standard Oil i njenim tvorcem, sinonimom za bogatstvo i želju za moći, Rockefellerom. Govori o infiltraciji Rockefellera u mnoge zemlje, spominje nastanak i ne odveć veliki uspjeh Shermanova zakona protiv trustova i razne afere vezane uz Rockefellerovo ime, premda očito inscenirane u njegovu korist. Poglavlje zaokružuje američkom i britanskom politikom prema Saudijskoj Arabiji, Iranu i Iraku i utjecaju velikih sedam naftnih kompanija na nju. Dr. Coleman u svojoj knjizi piše o svim trikovima, lažima i spletkama kojima se koristila američka vlada kako bi se domogla "crnog zlata".

Peto poglavlje "Izrael u žarištu" bavi se stvaranjem države Izrael, gdje su, kako autor piše, najveći čimbenici bili geopolitički i ekonomski, a religijski gotovo uopće ne. Dr. Coleman govori o zavjeri koju je skovala britanska vlada još u 19. st. u svrhu rušenja 400 god. stare Osmanske dinastije. Kroz kronološki prikaz nastanka, autor spominje Sykes-Picotov sporazum, neizostavnu ličnost Lawrencea od Arabije, podjelu Palestine po Peelovoj komisiji, Drugi svjetski rat i progon Židova, stvaranje privremene židovske Vlade Države Izrael i arapsko prosvjedovanje, osobito nakon primitka Izraela u UN. Veliku Britaniju autor drži krivom za nemire u toj regiji zbog njezinog nepromišljenog korištenja lažnim obećanjima i licemjernom politikom.

U šestom poglavlju "Institut Tavistock i "Operacija istraživanje": Neobjavljeni rat" autor govori o stvaranju sustava kojim se analizira i kontrolira način razmišljanja ljudi u svrhu njegovog usmjeravanja, a čime se u svom Institutu Tavistock bavio John Rawlings Reese koji je imao zadaću usavršiti sustav kojim će se podrovati, a zatim kontrolirati način razmišljanja ljudskih bića. Dr. Coleman ističe Global 2000, jedan od genocidnih planova koji zagovara usmrćivanje više od 500 milijuna ljudi do 2010. godine. Kasnije u tekstu autor ističe da je Reese prijevarama i licemjerjem stekao kontrolu i nad društvenom energijom; ističe da je narod dao pristanak gospodarskim kontrolorima nad njihovim životima i da su tako postali robovi elite. Autor posebno upozorava na "novi svjetski poredak" – ropski poredak. Tvrdi da upravo ovdje diplomacija prijevaram igra ogromnu ulogu, ulogu podrivanja, tako što nam odvlači pozornost ka apsolutno nevažnim pitanjima. Autor iznosi i temeljne zaključke projekta 'Operacija istraživanje', te govori o uskraćivanju

jasnog viđenja cjelokupne situacije iz očiju jednog prosječnog stanovnika bor-bom za namicanjem sredstava za život i brigom za djecu, te čitavu situaciju naziva smišljenom zamkom.

U sedmom poglavlju "Tajne operacije" autor se bavi britanskim službama MI5 i MI6 i američkom CIA-om. Kroz poglavlje prolazimo kroz autorova na-vođenja nekih diplomatskih igara gdje je prisutnost tajnih službi odredila ili uvjetovala ishod situacije. U daljnjem tekstu dr. Coleman govori o Boljševi-čkoj revoluciji, ubojstvu Martina Luthera Kinga, Johna F. Kennedyja, isti-čući da su to sve zavjere, "unaprijed stvorene predodžbe", kojima je cilj zava-rati puk. Opsežan pregled događaja autor posvećuje ubojstvu Martina Luthera Kinga, a nisu izostavljeni ni Hamas i Hezbolah.

U osmom poglavlju "Panama: gola istina" autor objašnjava jedan, po nje-mu, od najvećih primjera diplomacije prijevarom, navodeći, također, Carter-Torrijosov ugovor o Panamskom kanalu kao daleko veći skandal od afere Tea Pot Dome. Cartera optužuje za nekažnjeno gaženje američkog Ustava, a go-vori i o namjernoj destabilizaciji Paname i dolasku Torrijosa na vlast, koji je pritom ukinuo sve političke stranke. Autor smatra da činjenica da su SAD išle tako daleko kako bi srušile jednog navodnog diktatora jedne male zemlje, mora imati u svojoj pozadini skrivene motive. Ističe da to mora potaknuti na oprez, na još manje povjerenja u vlast i na to da se diplomaciji prijevarom tih razmjera ne dopusti da narod uvjeri da sve što vlast čini je neizbježno ispravno. Posebno upozorava da SAD nisu demokracija. SAD, po dr. Colemanu, je-su ustavna republika, tj. konfederalna ili federalna republika, odnosno sta-panje tih triju kategorija.

Deveto poglavlje "Jugoslavija u žarištu" autor započinje ubojstvom nad-vojvode Ferdinanda 1914. godine, nastavlja Krfskim sporazumom i brojnim srpskim aktima agresije protiv Hrvatske, stalno ističući da je Srbija djelovala u dogovoru sa SAD-om i Velikom Britanijom. Slijede zatim opisi podmuklih poteza Miloševića, kao i nerazumijevanje i neodlučnost svjetskih sila po tom pitanju. Autor spominje inicijative i spremnost na progovaranje o problemu pape Ivana Pavla II. i Helmuta Kohla koji je 1991. godine, potaknut trećim Miloševićevim odbijanjem mirovnog plana, smatrao da smjesta treba prizna-ti Sloveniju, Hrvatsku i Bosnu i Hercegovinu. Način prisiljavanja Srba da prestanu s agresijom, piše autor, SAD i Velika Britanija naposljetku su vidje-le u financijskoj kontroli. Washington i London, tvrdi autor, nakanili su Eu-ropi nametnuti "novi svjetski poredak" koristeći se Srbima kao teroristima kako bi drugim narodima pokazali da je NATO kao zaštitnik još uvijek od vi-talne važnosti. Ta nova svjetska vlada trebala bi rješavati napete odnose i bri-nuti se da oni nestanu. Po Colemanu to je samo novi niz spletki koje podmeće Zapad.

U desetom poglavlju "Anatomija umorstava" autor analizira atentate na John F. Kennedyja, Roberta Kennedyja, Martina Luthera Kinga, papu Ivana Pavla I., papu Klementa XIV., Zacharyja Taylora, Louisa T. McFaddena itd. Kao jedan od izvora kojima se autor služi je i bivši CIA-in djelatnik Robert Morrow koji iznosi svoje tvrdnje o ubojstvu John F. Kennedyja, gdje je vjero-

jatno jedna od najzanimljivijih, a možda i ne tako nevjerojatna – ta da Bush o tom ubojstvu, kako kaže Morrow, zna sve.

U jedanaestom poglavlju "Apartheid i indijski kastijski sustav" autor se bavi problematikom Južne Afrike. Tvrdi da je galama protiv apartheida podignuta radi zataškavanja pravog cilja – uspostavljanja potpune vlasti nad golemim mineralnim bogatstvima Južne Afrike koja će od tada prijeći u ruke Komiteta 300. Tvrdi da je ideja 'jedan čovjek, jedan glas' koja apartheid osuđuje, nepoznata u povijesti SAD-a, te da je to bila samo varka kojom se svijet nastojalo uvjeriti da su Ujedinjeni narodi zabrinuti za dobrobit crnačkih južnoafričkih plemena. Autor spominje i skupinu harijani – najbrojniju rasnu skupinu u Indiji koja se već stoljećima šikanira, o čemu se u svijetu jako malo zna. Ističe da će se program za smanjenje broja stanovnika zvan Global 2000 najsnažnije primijeniti upravo na njih.

U zadnjem, dvanaestom poglavlju "Bilješke o provođenju nadzora" autor govori o vrlo bliskoj suradnji SAD-a i Velike Britanije na području špijuniranja vlastitih i stranih građana pomoću američke 'Agencije za nacionalnu sigurnost' (NSA) i britanske 'Državne uprave za komunikacije' (GCHQ). Sve se komunikacije odvijaju kao digitalni impulsi, a NSA i GCHQ reaguju na posebne riječi koje se pohranjuju i dodatno istražuju. Telefoni i mobiteli su pod trajnom kontrolom, sve se nadzire, no svaka takva akcija je ilegalna što, kako autor piše, ne sprječava nijednu da svoj rad obustavi.

Čitanju ove knjige prišle smo sa određenom dozom nepovjerenja. Na prvi mah čini se kao da su to tek isprazno nabacane pretpostavke. Međutim, oduševljava činjenica da su svi događaji opisani u knjizi temeljito istraženi, da autor spominje svoje izvore i dokumentaciju koja potkrjepljuje njegove tvrdnje.

Knjigu prati pomalo ciničan ton, vjerojatno izazvan poražavajućom i okrutnom spoznajom o zlorabljenju "običnog" puka. U mnogočemu knjiga iznenađuje i apsolutno ohrabruje činjenica da postoji osoba spremna sve to objelodaniti.

Diplomaciju prijevarom trebali bi pročitati svi koji žele dobiti realan prikaz američke i britanske vlade.

*Nives Mlinarić
Mateja Terek*